

[Justitsministeren]

de knives anvendelse, for det er da rigtigt, at knive kan anvendes til uhyre mange fornuftige ting. Alligevel bør det ikke være almindeligt, at folk på offentlige steder går rundt med knive. Det synes jeg er noget, vi må søge at hindre. Så er jeg selvfølgelig ked af, hvis loven nu skulle få en sådan udformning, at hr. Berlau skal drage rundt og være skærslipper forskellige steder i byen, men selv det vil man vel kunne tage med, hvis det ellers fremmer en god og rigtig sag.

Jeg mener også, der er kommet nogle våben frem, som det er ganske nødvendigt at få direkte forbud imod. De slangebøsser, der er i handelen, bør forbydes. Det samme gælder – det har bevirket en vis udsættelse af, at vi kunne komme med det lovforslag, for det er opstået senere – de armbrøster, der også findes i handelen, og som er uhyre farlige. Men jeg forventer, når lovforslagene bliver behandlet her i Tinget, at der så bliver en god opbakning også omkring dette.

Generelt vil jeg sige, at jeg opfatter debatten i dag som en tilslutning til, at vi lovgivningsmæssigt foretager det, der er nødvendigt, og som en tilslutning til, at vi også på straffeområdet tager stilling til, om skærpselser kan være nødvendige, således som jeg vil foreslå. Hr. Bernhard Baunsgaard har i den forbindelse rejst spørgsmålet, om det så kan betyde, at man sætter straffen op, at man så virkelig bekæmper kriminaliteten ad den vej, eller, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde det, det bare bliver samfundets hævn.

Jeg mener ikke, det er en rimelig betragtning at anvende udtrykket hævn om det, vi foretager straffemæssigt eller ved fastsættelse af strafferammer her i Tinget. Der er ikke og bør selvfølgelig heller ikke være tale om hævn, men der er tale om en reaktion, som samfundet er nødsaget til at komme med, hvis samfundet skal være i den ordentlige tilstand, vi foretrækker, og dermed kan der være tale om en skærpselse. Hvis noget, som vi mener er farligt for samfundet, breder sig, er det nødvendigt at gribe ind, også med højere strafferammer.

Til sidst vil jeg gerne takke for de bemærkninger, der er gjort om politiets indsats. De er kommet fra mange sider, fra næsten alle sider, og jeg er overbevist om, at de vil bidrage til, at politiet med endnu større pligtfølelse går til de opgaver, som det har. Vi ved, at opgaverne er vanskelige, og så betyder det noget for politiet –

det kan vi også se af deres egne udtalelser – at det har denne opbakning fra Folketinget.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har bedt om denne korte bemærkning for at rette justitsministeren. Jeg har ikke brugt udtrykket hævn i forbindelse med en forhøjelse af strafferammen. Jeg sagde, at for hvert nyt indgreb vil den radikale gruppe vurdere, om det vil være med til at formindske antallet af straffelovsovertrædelser eller der bare er tale om hævn. Jeg nævnte udtrykkeligt, at der i betænkningen om strafferammer var tale om både nedsættelse og forhøjelse af strafferammen, og jeg føjede til, at den radikale gruppe er tilhænger af begge dele, for i forbindelse med den særlig grove vold mener vi, der kan være grund til at forhøje strafferammen. Det har jeg gerne villet sige med det samme.

Poulsgaard (FP):

Lad os tage det positive først. Det er i hvert fald positivt, at Folketinget har villet diskutere dette så længe. Men når det er sagt, kan man vel nok undre sig lidt over, hvad der kom ud af det. Jeg er ikke helt sikker på, at justitsministeren har ret. De kommende voldsofre, de kvinder, der bliver chikaneret af deres samlevende eller fraskilte mænd, og dem, der bliver voldtaget, tror jeg ikke rigtig er tilfredse med det, der kom ud af denne debat. For hvad er der givet tilsagn om? Ja, De Radikale vil vurdere. Det er faktisk alt, hvad der kom tilsagn om. Det eneste mandfolk, der er i dette Ting efterhånden, er fru Birgith Mogensen.

Det kan da godt være, at det er realpolitik, at ministeren ikke skal fremsætte forslag i Folketinget, som der ikke er et flertal for, men hvor er holdningerne så henne? Det var i den forbindelse, jeg efterlyste et valg, for det må være sådan, at man også kan få et valg på nogle holdningsspørgsmål en gang imellem. Og det er jo realiteten, det kan hverken hr. Ole Espersen, hr. Baunsgaard eller fru Ebba Strange – og nu har de så fået assistance fra Fælles Kurs også – snakke sig fra, at I har været med til at nedbryde retsbevidstheden og retssikkerheden i dette land. I har gjort alt for ofrene, nej voldsforbryderne, men næsten intet for ofrene.

Og hvad så nu? Hvad er det, ministeren siger? Nu vil han gøre ofrene endnu mere for-